

естество да засегне международните отношения и което заплашва, следователно, да наруши мира и сговора между народите, отъ които зависи мира.

Чл. 12.¹³⁾ Всички членове на Обществото съм съгласни, че ако се повдигне между тяхъ споръ отъ естество да докара до скъжсане, тъ ще подложатъ този споръ било на единъ арбитражъ, било на разучване отъ Съвета. Тъ съм съгласни още, че въ никой случай не тръбва да прибегватъ до война преди изтичането

relations internationales et qui menace par suite de troubler la paix ou la bonne entente entre nations dont la paix dépend.

Art. 12. Tous les Membres de la Société conviennent que, s'il s'élève entre eux un différend susceptible d'entraîner une rupture, ils le soumettront soit à la procédure de l'arbitrage, soit à l'examen du Conseil. Ils conviennent encore qu'en aucun cas ils ne doivent recourir à la guerre avant l'expiration d'un délai de trois

Ясно е каква може да бъде за сега ролята на Обществото и за разрешение на въпросите, които България повдига. Все пакъ, тя никога няма да напусне базата на Обществото и няма да свали своите искания отъ дневния му редъ, докато не бъдат удовлетворени. Българският искания съм отъ онния, удовлетворяването на които се налага съ неизбежностъ не само отъ логиката на разума и морала, но и логиката на международните отношения. Тяхното разрешение наверво ще съвпадне съ една нова епоха за Обществото.

13) 1. Измѣненія. - Чл. 12 отъ Устава на Обществото се допълни през 1921 год., както следва:

„Членовете на Обществото съм съгласни, че ако между тяхъ се повдигне споръ отъ естество да докара до скъжсане отношенията имъ, тъ ще подложатъ този споръ било на единъ арбитражъ, или на съдебно уреждане, било на разучване отъ Съвета. Тъ съм съгласни още, че въ никой случай не тръбва да прибегватъ до война преди изтичането на единъ срокъ отъ три месеци следъ арбитражното или съдебно решение, или доклада на Съвета.

Въ всички предвидени въ тоя членъ случаи решението тръбва да бъде издадено въ единъ приличенъ срокъ и доклада на Съвета тръбва да бъде пригответъ въ шесть месеци отъ деня, когато спора му е билъ подложенъ на разглеждане“ (Вж. Държавенъ Вестникъ бр. 24/1922 г.).

Въ измѣнението се предвижда, освенъ арбитражъ и проучаване отъ Съвета, още и *съдебно уреждане*, каквото въ първоначалния текстъ не съществува. Съ това органът, чрезъ които могатъ да се уреждатъ конфликтътъ, се увеличаватъ.

2. Обществото на Народите и посредничеството. За пръвъ пътъ въ историята на международното право посредничеството се урежда съ пълна опредѣленост и ясност. Въ случаи, че две или по-вече страни, членове или нечленове на Обществото, влѣзатъ въ конфликтъ, който заплашва съ скъжсане на отношенията, спорящите се задължаватъ да прибѣгнатъ къмъ посредничеството на трето лице или институтъ съ цель за помирение. Никакви мотиви не могатъ да оправдаятъ избѣгването на посредничеството.

Посредничеството, споредъ чл. 12, може да бъде извършено: а - отъ единъ арбитражъ (комисия отъ едно или нѣколко лица), б - по съдебенъ редъ (Постоянния Международенъ Съдъ) и в - отъ Съвета при Обществото на Народите.

Къмъ посредничество държавите съм задължени да прибѣгватъ въ случаи на конфликтъ, който би довель до разривъ, но това не значи, че къмъ него не може да се прибѣгва и за други по-незначителни спорове.

Главниятъ елементъ при уреждането на посредничеството е *печеленето на време*. Държавите съм съгласяватъ да не прибѣгватъ до военни действия въ единъ срокъ отъ *три* месеци следъ решението на посредническия институтъ — Арбитража, Съда или Съвета. За произнасяне на решението отъ Арбитража или Съда се предвижда *приличенъ* срокъ, а за изработване доклада на Съвета — *шестъ* месеченъ срокъ. Разрешението на единъ споръ отъ посредническиятъ институтъ ще трае най-малко 9 месеци, а споредъ Schücking и Wöhberg — до 15 месеци.